

**[„E DESTUL CA UN CORP...”] – de
Mihai Eminescu [24 septembrie
1881]**

Fotografie de arhiva. Mihai Eminescu de Nestor Heck – 1884. Basarabia-Bucovina.Info

E destul ca un corp să nu intre cu slugărnicie în vederile, nu ale guvernului, ci ale d-lui C.A. Rosetti în special, pentru ca „Românul” să ceară dizolvarea, desființarea corpului ori a instituțiunii.

Odinioară M. Sa Regele nu plăcea foi roșie. Pe atunci organul lor [î]l numea pion în mâna d-lui Bismarck și agent prusian; d. D. Brătianu cânta: „a zburat puiul cu teiul, tocmai când era temeiul” și se cerea desființarea monarhiei. Ba nu se cerea numai; ilustrul d. Candiano, actual adiutant regal, o și înlăturase pe câteva ceasuri în fericiții Ploiești, cari au eternizat memoria acelu mărăț eveniment prin erigerea statuei madam Grigorescu.

În timpul concesiiei Stroussberg nu le plăcea roșiilor Senatul, căci nu se putea convinge cu câteva sute de mii de franci, ca redacțiile foilor patriotice. Ele cereau desființarea Senatului.

Se vede că nici magistratura nu prea e pe placul avocaților din clică. Ei nu câștigă procesele după comandă; în materie civilă și penală s-o mai fi judecând pe ici pe colo încă conform legii, fără considerație că d. Fleva [sau] Giani pledează. Ei cer deci desființarea magistraturii și înlocuirea ei cu proteguiții șefului de gardă civico – electorală, Serurie.

Acum nu le place ordinul avocaților, pentru c-au ales decan pe d. Vernescu și nu pe candidatul guvernului.

D. Daniilopulo, om cu oarecare învățătură, dar nu tocmai în toată firea, a declarat sus și tare că „datoria unui om de conștiință ca d-sa este să se abțină”.

Din aceste vorbe ale unui domn care n-a fost niciodată hiriș cu toate sâmbetele, căruia-i lipsește cel puțin una,

„Pseudo – românul „ deduce că alegerea e „un argument puternic pentru cei cari cer desființarea corpului de avocați”.

Iată miss Wanda ajunsă un argument pentru străpungerea istmului de la Panama. Se potrivește ca nuca-n perete. Pentru că „Nea ‘ntr-o parte”, care are câteva chibrituri și musculițe în cap, declară că oamenii nu sunt vrednici să stea de vorbă cu el trebuie desființat corpul advocaților.

Și cine mai vrea desființarea acestui corp?

D. Grădișteanu; ilustrul, neprihănitul erou de la Șapte Nuci, părintele spiritual al lui Popa Tache și al vestitului Temelie Trancă, agentul electoral al cabinetului Mitică Ghica, odinioară aprig campion al conservatorilor, azi aprig cavaler al roșilor, pururea în pita lui Vodă la câte șapte colțuri.

Ce vor roșii?

Să nu mai existe opoziție, să fie ei tari și mari pretudindenea, să nu mai sufle nimenea în contra stăpânirii noilor fanarioți.

Cu toate acestea ar fi și în interesul țării și în al lor ca opoziția să fie și să rămâie ca pân – acuma de nuanță legală.

Izbită în orice punct de puterea firește precumpănitoare a unui guvern centralist încăput pe mânilor demagogiei roșii, țara ar afla poate într-o zi mijloace mai energice de îndreptare, cari să nu fie tocmai pe placul roșiilor, nici pe acela al oamenilor de ordine.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1 ianuarie – 31 decembrie 1881

TIMPUL

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Vol XII

Mihai-Eminescu.Ro